

évtizedek különböző alkalmaira, melyek a szakmát és az emberi kapcsolatokat is gazdagították a műszaki szervezetek és tagjaik között, beleértve a kutató- és oktató intézeteket is. A magyar és német papírgyártók tudományos és technológiai hozzájárulása előnyös volt mindkét ország iparának fejlődése számára, amely termékeivel számos módon szolgálja az országok társadalmát. Végezetül, Németország nagyon hálás azért a hatásért, amelyet Magyarország gyakorolt az európai demokratikus környezet kialakulására

az 1989. őszén az osztrák-magyar határon véghezvitt bátor cselekedetével.

A régi rómaiak kívánsága egy kedves személy születésnapján az „ad multos annos” volt, ami azt jelenti, hogy „hosszú életet”. További eredményes partnerséget várunk és remélünk azt követően, hogy abban a kiváltságban részesülhettünk, hogy sokszor együtt haladhattunk az európai szintéren.

Fordította: Nagyné Schmaldienst Zsuzsa

Gondolatok

Szőke András

a Papíripari Szakosztály vezetője

Alapítás

1948. november 19-én két (papíripari és nyomdaipari) szakosztállyal indult az Egyesület. Sajátos, a hagyományoktól eltérő volt, hogy munkás, szakmunkás, mérnök, igazgató, tehát a ter-

melés teljes keresztmetszetét alkotó emberek tanácskozhelyeként indult a szervezet. Célja volt többek között a szakmai titkokat féltő elzártság feloldása, az üzemek közötti emberi kapcsolatok ápolásával. Ez a gondolat ma is alapvető, habár, sajnálattal, ma is helyenként a szakmai titoktartás és a szakmai kapcsolattartás, összetartozás egymás korlátjaként fel-felmerül.

Az induláskor még a műszaki apparátus túlsúlya mutatkozott. A több mint 50 év krónikáját számos kiadvány, könyv, dolgozat írja le, hisz a különböző évfordulók gyakran lehetőséget adnak a visszatekintésre. A legátfogóbb

az Egyesület ötven éves fennállására készített könyv. A rendszeres küldött- és közgyűlések is értékelési alkalmak. Ezekből idézni vagy ezekkel versenyezni nem tudok és nem is akarok. Ezért csak teljesen szubjektíven emelek ki eseményeket és változást, fejlődési jellemzőket, részben azzal a céllal, hogy a jelenlegi tervezett alapszabály-átalakítás előtti gondolkodáshoz, a célok esetleges változtatásához egy nézőpontot mutassak be. Magam lassan ötven éve vagyok kisebb nagyobb aktivitással Egyesületünk tagja. Ez alatt az a meggyőződés alakult ki, hogy annyi örömet és tapasztalatot ad az Egyesület, amennyinek mi részeseivé tudunk lenni. És így válogattam az eseményekben.

60-as évek

Az 1956 utáni időszakból említeném azt a „Vándorlegények” túrát Csehszlovákiába, melyen 25 nyomdász és 17 papíros busszal járta be az ország hagyományőrző és jelentős emlékhelyeit, objektumait. A kitekintés utáni vágy jellemezte, hogy számos nemzetközi szervezettel (a francia ATIP, az NDK-s

KdT, a FINPAP, az EUCEPA, a KGST stb.) alakult tartós kapcsolat. Bár egy, a téma és a nyelvtudás alapján relatíve szűk kör tette élővé a kapcsolatrendszeret, de nagyon kedveltek és látogatottak voltak az ezt követő beszámolók, baráti-szakmai délutánok. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy ezek alapozták meg a későbbi nagy nemzetközi rendezvényeinket.

A hatvanas évek elején a **szaporodó üzemi csoportok** színesítették a rendezvényeket. Azt és a következő évtizedet elsősorban egy vagy néhány aktívabb személy által szervezett összejövetel vagy hagyományos verseny is gazdagította, mind vidéken, mind Budapesten. Ilyen volt a fiatal technikusok pályázata és köre, évi négy-tíz külföldi cég vagy konferencia beszámolója, a vásárlátogatók élménybeszámolói. Hasonlóan érdekes lett az új körök (Csepeli, Nyíregyházi, Kiskunhalasi Műszaki Körök, stb.) megalakulása, melyek kedves és kellemes, ugyanakkor hasznos ismerkedési alkalmat kínáltak. Ekkor alakult ki az itthoni vándorgyűlések elődje.

80-as évek: szervezeti változások

A nagyobb hatású gazdasági, szervezeti változtatások (nagyvállalatok megalakítása, megszüntetése, gazdasági reformok vagy jelentős változtatások) megismerése, megvitatása mindig nagyobb érdeklődésre számot tartó rendezvény volt, melynek nem mindig központi helyet választottak. Ebből következett, hogy a nyolcvanas évekre már jellemző volt a központi rendezvények számának csökkenése, és nőtt a vidéki vagy üzemi körök szereplése.

Az Egyesületet sem hagyták érintetlenül a helyi és szervezeti változások. Költöztünk kisebb-nagyobb központi, kevésbé központi irodába. De ezekhez valahogy mindig hozzászokott a tagság, hisz a titkárság mindig kedves és szolgálatkész hölgyei kényelmünket és kapcsolatainkat biztosították a lehető maximumig.

90-es évek

A kilencvenes évek során is számos, a két alapszakosztályt átívelő és összekötő, egy-egy témára összpontosító csoport volt, melyek közül néhány szakosztály lett, ill. ma is élő bizottság lett. De az is előfordult, hogy valami kiment a divatból és lassan elsorvadt. A szakmai utánpótlást nevelő intézményekkel, szakmunkás-, technikus, felsőfokú technikus, üzemmérnök és mérnökképző iskolákkal a kapcsolat állandó maradt. Változó formában tartották vagy tartják a fiatalok önálló vagy összefogó rendezvényeiket. A vásárbeszámolók helyét átvették a vásár-és konferencia-látogatások. Ezt kiegészíti az Egyesület által szervezett oktatás. A műszaki dominanciát a gazdasági, kereskedelmi kérdésekkel való együttélés váltotta fel. A minőség és a szervezés a kezdetek óta téma, a hagyományörzés és a hagyományok tartása lett átjárható téma, a környezetvédelem kérdései időszakosan fel-feltörték. Ugyancsak a mai idők követelménye lett, hogy mindezen tevékenység anyagi hátterét a tagdíjak mellett rendezvények díjaiból, egyéb adományokkal kell megteremteni. Tehát a szakosztály is önállóbb, változóbb, de összetettebb is lett, mint az életünk.

Mit adunk és mit igénylünk?

Személy szerint azt érzem, hogy nagyon nagy segítség volt a szakmába való bekapcsolódáshoz, az ismeret-és kapcsolatszerzéshez az egyesületbe való járás. Ma is szívesen megyek, néha csak a kollégákkal való találkozás céljából egy-egy rendezvényre vagy a titkárságra. Azt szeretném, ha meg tudná fogalmazni a szakmában dolgozók többsége, mit szeretne kapni az Egyesülettől, és mit tud adni a kollégáinknak. Ez öltön formát az új alapszabályban, ezáltal sokáig érezze mindenki magáénak, hasznosnak a Szakosztályt és az Egyesületet, beleértve egyik szócsövét, a Papíripar c. folyóiratot is.